

Cihanşah, ailesine hasret gitti: Kimi babadan dolayı ceza çekiyordu kimisi de oğlunun duruşundan...

YA ZI Enes Kanter
Arkadaşı

Ülkemizde yaşanan zulümler o kadar çeşitli ki... Kimi babasının konumundan dolayı ceza çekiyordu, kimisi de oğlunun durumundan.

Dünyanın en saygın dergisi Times'da Türkiye'de yaşanan zulümlere daha önce dikkat çekmiştim. Dergideki makalede; "Babam bu ay terör örgütü üyesi olduğu iddiasıyla mahkemeye çıkacak. O bir profesör, terörist değil. Benim babam olması nedeniyle Recep Tayyip Erdoğan tarafından zulüm ediliyor." demiştim. Babam, duruşumdan ve durumundan dolayı sıkıntı çekiyordu.

Aynen bunun gibi...

Yaza konu olan can dostum, kardeşim Cihanşah Uysal da babasının konumundan dolayı son nefesinde ailesi ile birlikte olamamıştı. Hizmet Hareketi'ndeki konumundan dolayı, acıyı oğlu çekmişti.

Tıpkı binlerce mağdur gibi. Cihanşah, 2015'de amansız bir rahatsızlığa yakalandı ve ardından Nisan 2016'da Hakk'a yürüdü.

VEFAT ANINDA ANNE VE BABA YOKTU

Baba Süleyman Uysal ve anne Fahriye Uysal, oğlunun ne hastalık döneminde ne de vefat anında yanında bulunamadı.

Cihanşah, bir garip gibi defnedildi.

Ailesi cadı avı sebebiyle, oğlunun defin işlemlerini internetten izlemek zorunda kaldı.

22 yaşında olan Cihanşah babasını görmeyi çok arzuladı. Fakat devrin zalimleri bu buluşmayı engellemek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Bir baba evladına, evlat babasına

hasret gitti. İşte ülkemizde yaşanan binlerce zulmün bir türü bu.

ÇİHAN KARDEŞİM MAÇLARIMDA BİLE KALBİMDE HEP

Ama iyi ki büyük mahkeme var. Cihan kardeşimin benim kalbimdeki yeri çok farklı.

Kendisiyle ilk karşılaşmamız Amerika'da oldu. Bir öğle yemeğinden önceydi.

Hocaefendi'nin yemeğini (küçük binada) yukarıya çıkartıyordu. Yüzündeki tebessümü beni etkilemişti. Hâlâ unutamıyorum. O heyecana, o tatlı tebessüm ve mutlu sima, o kadar çok kalbim ısınmıştı ki...

Bunu kelimelerle anlatmak çok zor. Kendisiyle tanışmak için "merhaba" dedim.

Yüzündeki o masumiyet ve nurani sima, gönülden gönle akan ve bir tutkal gibi birbirine bağlanan, candan sağlam bir dostluğa ve yarenliğe dönüştü. Gece saatlerinde teheccüt namazlarında (bilhassa) NBA ile olan maçlarımda bana özel dua ettiğini duyunca, sevgim

adeta katlandı, bu nurani simaya.

İlk yaptığım ise onu maçlarıma davet etmek oldu. Kendisi de bu jeste çok sevinmişti.

Aradan yıllar geçti. Ülkeme yaptığım 2015'teki son ziyaretim sırasında, Gaziantep'e yolumuz tekrar keşişti. Bu aynı zamanda, Cihan kardeşimle son buluşmam oldu. Sohbetimizin konusu yine güzel hizmetler eğitim kurumlarının (o zaman daha gasp edilmemişti) güzel çalışmaları, yapıma aşmasındaki hastane projesiydi ve tabii ki Gaziantep'in güzel yemekleri.

HEYECANLA AŞK VE ŞEVKLE ANLATIYORDU

Olayları o kadar heyecanla aşk ve şevk ile anlatıyordu ki ben herhalde tamamen iyileşti zannettim. Ama olaydan bir süre sonra hastalığı tekrardan nüksetti.

Son yolladığı mesaj: "Abi senden Allah razı olsun. Sırf senin maçlarını kaçırmayalım diye neredeyse hiçbir teheccüdü kaçırmadık. Sen başarılı ol diye dua ederek, maçlarını izledik." Ben de çok bundan dolayı mutlu olduğumu onun hastalığı için dua ettiğimi söyledim.

Maalesef bu onunla son mesajlaşmamızdı.

Sonraki mesajlarıma abisi cevap verdi.

Durumun ciddiyetini böylece daha net anlamış oldum. Bazen maçın ortasında hizmetteki abi, abla ve kardeşlerimle beraber Cihanşah da aklıma gelir.

Cihan kardeşim ile son konuşmamda; sabah namazlarını hiç kaçırmadığımı ve bana sürekli dua ettiğini söylemişti. Böyle hizmet aşığı kardeşimizin duasını almak herkese nasip olmaz. Her zaman onun duasına layık olmaya çalışan bir sporcu olduğum için çok şanslıyım. Rabbim diğer tarafta Efendimiz'e (s.a.v) komşu etsin. Amin...

Cihanşah Uysal

Doğum Tarihi:
30.09.1994

Vefat Tarihi:
23.04.2016

Vefat Nedeni:
Kanser

Mesleği:
**Üniversite
öğrencisi**